

199. 3.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van dr. LOURENS GERHARD MARINUS BAAS BECKING en 21 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

Vijf van de twee en twintig voorgedragen (artikel 1 onder 2°, 4°, 7°, 12° en 18°) zijn oud-Nederlanders, die het Nederlanderschap door onwillekeurig verzuim buitenslands van de tot zijn behoud vereischte kennisgeving verloren hebben en deswege overeenkomstig artikel 3bis der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 December 1920 (*Staatsblad* n°. 955), voor kosteloze naturalisatie in aanmerking worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlanderschap verloren door naturalisatie tot Amerikaans burger. Sinds 1931 is hij weder duurzaam in Nederland gevestigd, waar hij voornemens is te blijven. Hij is gehuwd met eene van geboorte Nederlandsche vrouw. Hij is werkzaam als hoogleraar in de plantkunde aan de Rijksuniversiteit te Leiden.

De in artikel 1 onder 3° genoemde verzoeker is van Hongaarsche herkomst. Sinds 1920 is hij hier te lande gevestigd. Hij is gehuwd geweest met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Als hoofdleraar aan het Muzieklyceum te Amsterdam heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 5° genoemde is van Russische herkomst. Behoudens enkele onderbrekingen is hij sinds 1914 in Nederlandsch-Indië en Nederland woonachtig geweest. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijn kind is op Nederlandsch grondgebied geboren. Hij voelt zich Nederlander. Als vioolenaar heeft hij een bestaan.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 6°, is afkomstig uit Aken (Pruisen). Zij is sinds 1904 in Nederland gevestigd en is er bij het handwerkonderwijs werkzaam. Zij voelt zich Nederlandsche.

De in artikel 1 onder 8° genoemde verzoeker, afkomstig uit Berlijn (Pruisen), is, met uitzondering van een tweetal jaren, sinds 1917 hier te lande woonachtig. Voor een deel heeft hij zijne opvoeding in Nederland genoten. Hij voelt zich hier ingeburgerd. Als directeur van eene confectiefabriek heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 9° genoemde is geboortig uit Demmelsdorf (Beieren). Hij is sinds 1919 hier te lande gevestigd. Zijne kinderen hebben eene Nederlandsche opvoeding genoten. Zijne oudste dochter studeert aan de Gemeentelijke Universiteit te Amsterdam. In den groothandel in electro-technische installatiematerialen en machines heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 10°, afkomstig uit Essen (Pruisen), is sinds 1929 in Nederland woonachtig, waar hij voornemens is te blijven. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en heeft een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 11° genoemde verzoeker, van Belgische nationaliteit, is sinds verscheidene jaren in Nederlandsch-Indië en in Nederland woonachtig geweest. Hij is gepensionneerd adjudant-onderofficier van het Nederlandsch-Indische leger, drager van de gouden medaille voor 50 jaren trouwen dienst,

de zilveren medaille van de Oranje-Nassau orde en van het expeditiekruis met vier gespen. Hij is tweemaal gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Zijne kinderen hebben eene Nederlandsche opvoeding genoten. Ook met het oog op deze kinderen wordt het Nederlanderschap door hem begeerd. Een paar jaar geleden is hij, vooral met het oog op de toekomst van zijn tweeden zoon, een steenkolenhandel begonnen. Eén zijner zoons is thans onderofficier bij het Nederlandsch-Indische leger.

De in artikel 1 onder 13° genoemde, geboortig uit Hildesheim (Pruisen), is sinds December 1900 hier te lande gevestigd. Zijne jongste dochter, in Nederland geboren, is met een Nederlander gehuwd. Ook zijne oudste dochter zal zich binnenkort met een Nederlander in het huwelijk begeven. Hij voelt zich Nederlander. Als hotelhouder heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 14°, is in Nederland geboren, waar hij steeds gewoond heeft. Hij voelt zich Nederlander. Hij is als leeraar verbonden aan het Lorentzlyceum te Eindhoven.

De in artikel 1 onder 15° genoemde verzoeker, afkomstig uit Dresden, is sinds 1926 duurzaam in Nederland gevestigd, na ook te voren reeds eenigen tijd hier gewoond te hebben. Zijn kind is hier te lande geboren en bezoekt eene Nederlandsche school. Hij voelt zich Nederlander. In den wolhandel heeft hij een genoegzaam bestaan.

De in artikel 1 onder 16° genoemde verzoekster is hier te lande geboren uit een vader van Zwitsersche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Zij heeft steeds in Nederland gewoond en is er bij het onderwijs werkzaam. Zij voelt zich Nederlandsche.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 17°, van Finsche herkomst, is sinds 1915 duurzaam hier te lande gevestigd, na ook te voren reeds hier gewoond te hebben. Hij is voornemens in Nederland te blijven. Als masseur heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 19° genoemde verzoeker heeft voor de tweede maal het Nederlanderschap verloren ingevolge artikel 7, 5°, der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 December 1920 (*Staatsblad* n°. 955). Krachtens artikel 3bis van voornoemde wet is hij éénmaal kosteloos genaturaliseerd bij de wet van 21 Juni 1923 (*Staatsblad* n°. 276); thans heeft belanghebbende het ingevolge de wet verschuldigd recht moeten voldoen.

De in artikel 1 onder 20° genoemde, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlanderschap verloren door naturalisatie tot Duitscher. Na eerst van 16 October 1931 tot 1 September 1932 hier gewoond te hebben, kwam hij in Maart 1933 opnieuw naar Nederland, waar hij voornemens is te blijven. Uit eigen middelen voorziet hij in zijn onderhoud.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 11°, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijne zonen HENDRIKUS JOHANNES en AMANDUS het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen voornoemde zonen alsnog door uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

Ten aanzien van allen, met uitzondering van de verzoekers, genoemd in artikel 1 onder 14° en 16°, geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

Laatstgenoemde verzoekers moeten, om de Zwitsersche nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming der naturalisatie als Nederlander eene verklaring afleggen, dat zij afstand doen van het Zwitsersche Staatsburgerschap. Zij hebben zich daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.